

3 Salmer i trosopplæringen

8 Ny bok:
Faddergaven

10 Petter Skippervold:
Bibelglede

Skolen trenger et godt kirkesamarbeid

Vi lever i en tid hvor rammebetingelser endrer seg. For tiden står konsekvenser av endrede relasjoner mellom stat og kirke på dagsorden. Det samme gjør tro og livssyns plass i det offentlige rom. Og i skolen har kristendommen hatt sin vandring fra eget fag, via KRL til dagens RLE.

Det er viktig å holde fram at RLE-faget ikke betyr svekket samarbeid mellom kirke og skole. Og samarbeidet strekker seg lenger enn til den årlige diskusjon om jul og skolegudstjenester. Men samarbeidet inviterer til fornyet tenking. Gamle mønstre og samarbeidstradisjoner kan ikke uten videre opprettholdes, og samarbeidets innhold vil ha en annen karakter enn i tiden med KRL og kristendomskunnskap.

Et grunnprinsipp for RLE er at opplæringen skal være objektiv, kritisk og pluralistisk. Religioner og livssyn skal behandles på en kvalitativt likeverdig måte. Kirken skal derfor ikke bruke skolesamarbeid til forkynnelse. Skolens rolle er å gi elevene opplæring om religion. Å lære barna opp til tro er foreldrenes oppgave.

«Kunnskap om religionene skal vise hva levende tro innebærer.»

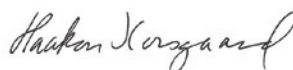
Samtidig bør det være klart at undervisning om livssyn og religion ikke bare skal beskrive disse som teoretiske størrelser. Elevene har rett til å få en forståelse for hva troen betyr for folk innen de respektive tros- og

livssynsretninger. De har rett til en innsikt i hvordan troen praktiseres. Kunnskap om religionene skal vise hva levende tro innebærer.

Her kan kirken gi viktige bidrag. Samtidig som vi da naturligvis ønsker velkommen alternative livssyns mulighet til det samme. Barn som har fullført skolegang bør, gjennom undervisningen, ha fått et godt grunnlag for å forstå hva jødisk tro betyr for en jøde. Til dette hører et besøk i synagogen hjemme. Det samme gjelder for moskéer og islam og i prinsippet for alle andre gudshus og samlingssteder som gir innblikk i de respektive religioners levende tro.

På svært mange steder i landet vil også den lokale kirke stå som et kulturelt symbol midt i lokalmiljøet. Det vil være mer enn unaturlig om elevene ikke får god kjennskap til denne kirkens betydning for lokal historie. Men et kjennskap til sitt lokale kirkebygg må strekke seg lenger enn til arkitektur og fakta om stil og årstall. Elevene har også rett til å vite hva denne kirke har betydd for folk opp gjennom tidene, på godt og vondt.

IKO har nettopp sluttført sin kirke - skoleserie med fire ressursbøker med tips og prinsipiell tenking rundt kirke - skolesamarbeid. Det er et vell av muligheter. Vi håper heftene vil bli aktivt brukt av menighetene og gi frimodighet til satsing på lokalt samarbeid med skolen.

Haakon Korsgaard
Direktør IKO

Sanglede. «Fra påske til pinse»-konsert med barn fra KorMiljø Rødtvet og Ludo fra Grefsen menighet.

Salmer som engasjerer

Salmesangen har mange steder stilnet i trosopplæringen. I april inviterte IKO til en kursdag for å fremme kirkemusikken og salmesangen, og for å løfte den pedagogiske refleksjonen rundt salmebruk i arbeid med barn og unge.

Tekst og foto Turid K. Vevatne | **Foto** Astrid Paulsen

«Salmer i trosopplæringen» fikk mye oppmerksomhet i forkant, og med 55 deltakere fra hele landet vokste forsamlingen seg ut av IKOs egne kurslokaler og inn i Grefsen kirke.

De fleste kursdeltakerne var kantorer, men også prester, trosopplærere og andre kirkelige ansatte var invitert til inspirasjon og refleksjon om bruk av salmer på en nyskapende måte. Det at salmene ble satt på dagsorden viste seg å være etterlenget og relevant for svært mange.

– Barn og unge i dag blir i liten grad eksponert for salmene, sier rådgiver ved IKO, og kursansvarlig, Jorunn Blindheim. Hun har fått tilbakemeldinger fra mange rundt i menighetene som strever med hvordan de

kan integrere salmene i arbeidet utenfor søndagens gudstjeneste. I for eksempel babysang, småbarnssang og andre breddetiltak som Tårnagenter og Kode B.

– Både i plenum og i de uformelle samtalene i løpet av dagen kom det opp mye følelser knyttet til dette med salmer. Noen av medarbeiderne var tydelig resignert. De hadde gitt opp å jobbe med salmene i for eksempel konfirmasjonstiden, sier Jorunn.

– I trosopplæringen lar vi oss fort farge av populærkulturens bruk av sjanger og stil. Salmene kan virke fremmedgjørende både i tekster og melodier når du først møter dem i konfirmasjonsalder. Vi må ikke være redde for å eksponere selv de minste barna for salmene. Vi må begynne allerede i babysang og

Salmer med hele kroppen. Deltakerne fikk en variert kursdag med seminarer, verksted og konsert.

«IKO ønsker gjennom materiell og kurs å bidra til å styrke kirkemusikken og salmesangen i menigheten, slik at barn og unge kan oppleve å ta salmene i bruk på en nyskapende måte.»

småbarnsang, og gjerne i søndagsskolen, sier Jorunn.

Nyskapende

Plan for kirkemusikk i Den norske kirke uttrykker at kirken er en læringsarena, der et mangfold av uttrykks- og samværsformer for læring kan finne sted. Menighetens musikalske og kulturelle virksomhet er trosopplæring. IKO ønsker gjennom materiell og kurs å bidra til å styrke kirkemusikken og salmesangen i menigheten, slik at barn og unge kan oppleve å ta salmene i bruk på en nyskapende måte.

– Vi må tørre å tolke på nytt, gi salmene andre musikalske uttrykk. Vi må tørre å supplere orgelet. Det trenger ikke være med band, men det kan være utrolig spennende å se hvordan en salme fungerer kun ved bruk av en enkel tromme for eksempel, sier Jorunn. Og det var nettopp dette som engasjerte de mange deltakerne på kurset.

Nye salmer

En av bidragsyterne på kurset var prest og salmedikter

Sindre Skeie. – Det er spennende å se hvordan nye salmer blir skrevet og brukt i menighetene. Sindre skriver tekster og tester dem ut i praksis, sier Jorunn. I sitt innlegg fokuserte han på hvordan teksten i en salme kan være med å tematisere innholdet i en hel gudstjeneste eller til og med en hel familieleir.

Fra påske til pinse

Etter seminarer og praktiske musikkverksteder ble dagen avsluttet med konsert i Grefsen kirke. Under tittelen «Fra påske til pinse» ble kjernen i den kristne tro formidlet av barnekor og profesjonelle musikere gjennom sanger og salmer.

– Budskapet blir tydeliggjort gjennom solide tekster og et musikalsk uttrykk som faktisk appellerer til barna, sier Jorunn.

– Vi skal ikke se smått på at sangene som vi lærer og synger faktisk har betydning for å praktisere tro. Tekster og melodier bærer vi med oss livet ut. De fortolkes og vokser med oss fra vi er barn til vi blir voksne og gamle, sier den engasjerte rådgiveren for trosopplæring.

Mer salmesang i kirkens trosopplæring!

I begynnelsen av april verserte det en debatt i avisen Vårt Land om hva slags sanger barn og unge møter i kirkens trosopplæring. Gir vi dem noe som varer? spør både forskere og ungdom selv.

Tekst Jorunn Blindheim, Rådgiver for trosopplæring i IKO – Kirkelig pedagogisk senter | **Foto** IKO

Sang og musikk i kristent barne- og ungdomsarbeid speiler at mange aktører produserer nye sanger i ulike genrer for barn og ungdom. Både Soul Children og Seven er blant dem som engasjerer bredt. IKO har også valgt å produsere og bruke «nye» sanger både i Dåpsklubben Tripp Trapp og kirkebøkene sine.

Barn og unge bør få tilgang til et variert utvalg av sanger fra ulike genrer og tidsepoker, med god musikalsk kvalitet, og med språk og innhold av en slitesterk karakter. Barn elsker gode rytmer og enkle refreng som de kan danse og bevege seg til. Nye sanger har også et innhold og språk som er livsnært og bekrefter det univers og hverdag som barn lever i. Men tiden er også inne for å gi både nye og gamle salmer et større løft i trosopplæringen, fordi salmene representerer en tradisjon vi ønsker skal videreføres til nye generasjoner.

I vår tid har salmesangen stilnet noe på mange arenaer. Pugging av salmevers er ikke lenger vanlig. Men salmene er ikke glemt. De lever i kirkens gudstjenester og seremonier, men også i populærkulturen utenfor kirken. Artister nytolker de gamle salmene og gir dem et nytt uttrykk. Eksempler på dette er Kronprinsesse Mette-Marits «Sorgen og gleden»

og Frelsesarmeens salmeplater.

Hva er det med salmene som gjør at artister finner mening i å nytolke dem? Salmene har kvaliteter som viser seg å tåle skiftende tider. Melodiene og poesien kan berøre noe grunnleggende i den enkelte og i fellesskapet. Salmene er også vitnesbyrd om levd tro og liv gjennom glede, takk, trøst, tvil, kamp og klage. Når ord ikke strekker til, kan salmene gi oss språk å fortolke livet i.

Salmene representerer en svært viktig del av vår kulturarv, og gir oss et felles språk og uttrykk for å markere høytid og store begivenheter. Det blir en spesiell atmosfære i kirken når barna stemmer i med Halleluja på «Dine hender er fulle av blomster», og når konfirmanter stille og ettertenksom mumler «Noen må våke i verdens natt».

Salmesangen burde få en større plass i kirkens trosopplæring. Det krever mer kunnskap om bruk av salmer til ulike målgrupper, og et tettere samarbeid mellom kirkemusikere og medarbeidere i trosopplæringen for øvrig. Salmebok 2013 er en gylden anledning til nysatsing på salmesang på flere av kirkens arenaer. Her er det ikke snakk om enten eller, men både og.

Helhetlig trosopplæring i førskolealder Fra babysang til skolestart

Boka Fra babysang til skolestart inneholder metodiske opplegg for en helhetlig trosopplæring i førskolealder. Her finner du en rekke konkrete tiltak for barn i alderen ett til seks år, for eksempel gjennomprøvde opplegg for «Krøllekvelder» for toåringer, «Fireårsfestival» og «Helt førsteklasses» for seksåringer.

Kapittelet «Gudstjenestearbeid med små barn» tar sikte på å involvere barna i gudstjenestefeiringen, og inneholder også liturgiske elementer. Av andre ressurser har boka med fire «Minimusikaler» for små barn og en

artikkel med erfaringer fra bruk av kunstbilder i formidlingsarbeidet. Videre er «Småbarnssang» også presentert som tiltak i trosopplæringen.

Boka gir også hjelp til å knytte de nye kirkebøkene for 2-, 4- og 6-åringer direkte til de ulike tiltakene.

Artikkelsamlingen Fra babysang til skolestart er redigert av rådgiver på IKO, Jorunn Blindheim, og kommer ut i juni.

Ny serie

Bibelen fortalt for tweens

Litt Bibel, noe hverdag, helt tweens er en serie på fire bøker.

Hvis man leser en side hver dag kommer man gjennom Bibelens fortellinger i løpet av ett år!

Forfatter Pia Søgaard lar barna komme tett på Bibelen og fortellinger fylt med grøss, spenning, kjærlighet og vennskap. I et enkelt språk, tar forfatteren leseren gjennom de bibelske tekstene. Samtidig aktualiseres de bibelske fortellingene til barnets liv og hverdag, og peker på at Gud vil det beste for alle.

Om ordet tweens er ukjent, så betyr det aldersgruppen for tenårene. Første bok er klar nå, mens resten kommer i løpet av ett års tid.

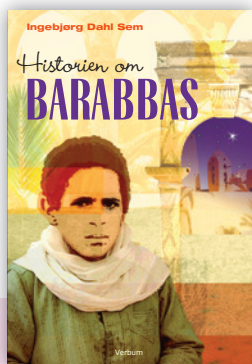
Barne-TV fra IKO

Bibelfortellinger på film

Synnøve prest og Lea Mus har bibelverksted, og gjennom figurene de klipper til blir historien om Moses levende. Dette er tre korte episoder med barne-TV der barna får høre om Moses i kurven, Moses hos Farao og om Moses i ørkenen.

Synnøve prest er en engasjert forteller, og Lea Mus lever seg inn i historien om Moses. Fortellingen illustreres med enkle animasjoner. Disse tre første episodene med barne-TV fra IKO er planlagt ferdig i juni.

Historien om Barabbas

Engelen får i oppgave å passe på Barabbas, gjennom dramatiske begivenheter fram mot en fryktelig slutt. Men ender det virkelig slik? Historien om Barabbas er en spennende fortelling for barn og ungdom, der bakteppet er Bibelens fortellinger slik vi kjenner dem. Boka egner seg til høytlesning. Den er tidligere gitt ut på Verbum forlag med et annet omslag.

Bønnebok for små barn

Her er jeg! er en bok med bønner og meditasjoner for små barn. Boka tar utgangspunkt i barnets hverdag. Vi møter barnet i gangen der det ligger på gulvet og tenker over at dette er hjemme. Her kan vi lese en velsignelse av alle som går ut og inn gjennom døren. Så følger vi med inn i morgenrommet, med morgenbønner, kveldsrommet med kveldsbønner, kjøkkenet med bordbønner, på lekeplassen med bønn for venner og i naturen med bønner for skaperverket. Boka fører oss også inn i oldemors rom med gamle, kjente bønner og inn i det tause rommet som legger opp til meditasjoner for barn.

Tekstene er skrevet av Monica Vikström-Jokela og oversatt av Oskar Stein Bjørlykke. Boka inneholder bønner på både bokmål og nynorsk. Boka er gjennomillustrert av Mervi Lindmann med koselige, fargerike tegninger.

Bokserien *Barn trenger håp* komplett

Barnet i familien og menigheten er fjerde og siste bok i serien *Barn trenger håp*. Bokserien formidler tanker og erfaringer til inspirasjon for alle som arbeider med barn i trosopplæring, skole og barnehage.

I boka *Barnet i familien og menigheten* har artikkelforfatterne et ønske om at alle barns oppvekst blir trygg og utviklende, både i familien og i kirken. Familien og menigheten er to ulike miljøer som kan utfylle og berike hverandre. I hjemmet får barnet sitt første møte med det

å være en del av et fellesskap. Kirken har mange former for fellesskap, gudstjenesten, barne- og ungdomsarbeidet og tiltakene i trosopplæringen. Hvordan kan kirkens fellesskap være til hjelp og støtte og bidra til å styrke familien? Redaktør for denne boka er Asbjørn Hirsch, førsteamansuensis i religion, livssyn og etikk ved DMMH.

Bøkene i serien *Barn trenger håp* er utgitt i samarbeid mellom Dronning Mauds Minne Høgskole for førskolelærerutdanning (DMMH), Kirkerådet og IKO.

FADDERGAVEN

Det finnes ulike tradisjoner for hvordan faddere fyller rollen sin. For mange handler det om å være ekstra oppmerksom overfor barnet og foreldrene. For noen er det en helt spesiell relasjon som varer livet ut. IKO-forlaget har gitt ut boken «Faddergaven» som kan inspirere fadderen.

Tekst Cecilie Holdø og Marte Eriksen | **Illustrasjon** Mervi Lindman

«Faddergaven» er helt ny av året. Boken gir konkrete tips til hva en fadder kan bidra med overfor sitt fadderbarn eller dåpsbarn. Tittelen Faddergaven handler om gaver, men gavetipsene som presenteres er overraskende. De er enkle og annerledes. Boken vil gi et alternativ til gull og prakt. Barn har barnerommet fullt av leker. De har stramme tidsprogram i hverdagene, og fritiden fylt med barne-TV, iPadspill og fotball. De fleste har gode foreldre og voksenpersoner i nærheten, men de voksne har også et stramt tidsprogram.

Raushet

Den finske forfatteren og illustratøren lar oss møte godstolen i det vi åpner boken. Den fortsetter med en raus klem og en god samtale. Boken minner oss på at det er mange gaver som ikke koster penger. Vi kan gi det barna ikke visste de ville ha. Det kan være fravær av ting, rom og tid. Det kan være å dele egne gleder. Låne barnet av og til, og ta dem med til noen steder man selv er glad i, fortelle gode historier du liker, finne fram sanger som kan lyttes til eller synges. Det handler rett

«Boken minner oss på at det er mange gaver som ikke koster penger. Vi kan gi det barna ikke visste de ville ha.»

og slett om å by litt på seg selv, og skape en relasjon som kan vare opp gjennom tenårene. Barn synes ingenting er flaut. De folder gjerne hendene og ber. De blir med i kirken og hører gjerne bibelfortellinger som andre fortellinger. Men de trenger voksne som bruker tid og tar dem med.

Bakerst i boken er det ledige sider til notater og minneord. Her kan man også lime inn et bilde av fadderbarnet.

Boken egner seg for alle faddere. Både de som går ofte i kirken og de som går en sjelden gang. Den kan gis til barnets fadder i dåpen, som en invitasjon til å være en viktig person for barnet videre i livet.

Fire om fadderrollen

Vi spurte: Hva er det viktigste du gir fadderbarnet ditt?

Det viktigste jeg burde gitt er vel tid, oppmerksomhet og tillit for å bygge opp en god og trygg relasjon, sånn at jeg kan være en god samtalepartner når det trengs. Forhåpentligvis gir jeg litt av dette. Og litt bønn skader vel heller ikke.

Sven Thore Kloster

Å vere ein vaksen som bryr seg, som ser fadderbarnet og som ber for det. Eit barn treng fleire vaksne som bryr seg om det og forsikrer det om at «eg er glad i deg». Den kombinasjonen av bøn og tilstedeværelse trur eg er det viktigaste.

Kari Bjørke Krogh

Det viktigste jeg gir fadderbarna mine er gode smil og ekstra oppmerksomhet når vi treffes. Jeg gir gaver til bursdag og jul, og skriver alltid «fra fadderen din Stine Pernille», for at barnet skal vite at jeg husker på det og at det betyr noe spesielt for meg. For hvert klokkeslag etter gudstjenesten ber jeg en bønn for hvert av fadderbarna mine.

Stine Pernille Hauge Kjos

For meg er det viktigste å ha et spesielt ansvar for å be for barnet, og om mulig være med å legge tilrette for at barnet får opplæring i kristen tro. Her kan dåpsklubben Tripp Trapp anbefales.

Torgeir Nevland

Vil gjøre oss til bedre bibellesere

- Kirka stoler i for stor grad på tradisjonen, og utfordrer ikke lenger seg selv, mener forfatter Petter Skippervold, aktuell med ny bok om Bibelen.

Tekst Laura Djupvik | **Foto/Illustrasjon** Privat/Andreas Brekke

Fenomenet Bibelen er en bok om ulike måter å lese Bibelen på. Forfatter Petter Skippervold er teolog ved Universitetet i Oslo og har selv erfaring som trosopplærer. Boka er både en oppfordring til å lese Bibelen selv og en metodisk veileder i møte med de bibelske tekstene.

– Hvorfor en bok om Bibelen som fenomen?

– Jeg har vokst opp med bibelfortellingene, men jeg er også bibelforsker. Som forsker arbeider jeg med Bibelen som tekst, plukker den fra hverandre for å prøve å forstå den. Men Bibelen er høyst til stede på flere arenaer, som i populærkulturen. På teatret kan man se Bibelen og i kirka får vi skriftlesinger fra Bibelen. Bibelen er så mye, mer enn en tekst, mer enn litteratur og mer enn alle referansene. Den topper til og med salgslistene når den nå oppstår i ny oversettelse! Derfor

er den et fenomen – og det burde vært skrevet enda flere bøker om den!

Foran, bak og i

I boka presenterer Skippervold en lesemetode der man bevisst inntar tre ulike perspektiver for å lese Bibelen: Foran teksten, bak teksten og i teksten. Litt forenklet kan man si at man ved å lese foran teksten undersøker hvordan teksten snakker til en i dag, ved å lese bak teksten tar man utgangspunkt i den historiske sammenhengen, og ved å lese i teksten dukker man ned i teksten og nærleser. Lesingene kaster ulikt lys over bibelteksten og – ifølge forfatteren – beriker både opplevelsen og forståelsen.

– Ulike bibellesinger har ofte vært utgangspunkt for konflikter, men om vi blir mer klar over hvordan vi

«Bibelen er så mye, mer enn en tekst, mer enn litteratur og mer enn alle referansene.»

leser og hvorfor vi leser på den måten vi leser, kan vi faktisk snakke sammen.

Opp gjennom århundrene har man lest eller forstått Bibelen ulikt, og den har alltid blitt lest med uenighet, mener Skippervold.

– Bibeltekstene er ikke enige seg imellom heller. Fortellerne eksisterer side om side, bare tenk på de fire evangeliene. De ulike lesningene som kommer fram i boka er slik sett heller ikke noe nytt.

Skriften alene

Ved å bli klar over og øve oss i ulike lesemåter, blir vi mer kompetente lesere, og det trenger vi å bli, mener Skippervold:

– Om vi tror at Bibelen har noe å si for tro og livssyn og hva vi tenker om oss selv og Gud, da blir selv de små detaljene i teksten viktige. I den lutherske tradisjonen er det å lese og kjenne Bibelen selv uhyre viktig, det er

«skriften alene», sier Petter Skippervold.

– Siden reformasjonen på sett og vis var en slags leserevolusjon, kan man jo lure på hvorfor vi i en religiøs kontekst ikke er bedre bibellesere enn vi er?

– I vår tradisjon er det en dyd å lese Bibelen. Her finner vi fortellingene om Gud. Men kirka utfordrer ikke lenger seg selv. De som utfordrer Bibelen er stort sett fra ikke-religiøst hold, og det er bra, men de vil ikke nødvendigvis hjelpe oss til å lese bibelen som religiøs tekst – de har ikke nødvendigvis med seg et foran teksten-perspektiv, som spør etter hva teksten sier til oss som mennesker i dag.

Fenomenet Bibelen passer for alle som på ulike måter arbeider med, eller er interessert i Bibelen.

Dette er en kortversjon av et intervju med Skippervold som kan leses i sin helhet på www.iko.no

Fag og inspirasjon. Glimt fra tidligere konferanser

Trosopplæringskonferansen 2013

Trosopplæringskonferansen er blitt Kirke-Norges største møteplass for trosopplæring og menighetsutvikling. «Ringer i vann» er temaet når oppimot 2000 medarbeidere igjen samles på Lillestrøm 13. november.

Tekst Turid K. Vevatne | **Foto** Robert Holand

IKO og Kirkerådet står sammen i arrangementen av Trosopplæringskonferansen. Igjen satses det høyt på aktuelle seminarer, inspirerende storsamlinger, myldrende torgliv og å skape en god møteplass hvor medarbeidere i trosopplæringen kan pleie gamle og nye bekjentskaper.

10-årsmarkering

I år er det ti år siden trosopplæringsreformen ble vedtatt av Stortinget. Den har gitt noen ringvirkninger. Våre læringsbegreper har endret seg, vår måte å snakke om barneteologi på har endret seg og subjektorienteringen har stadig fått sterkere kår i vår

tenkning og i vårt arbeid.

I årets konferanse tas det opp spørsmål som: Hvilke konsekvenser har et livssynsåpent samfunn for kirken og kirkens trosopplæring? Og hvordan kan vi som kirke bidra til en kristen livstolkning som tar barn og unge i Norge i dag på alvor?

Selv om man allerede er godt i gang med planleggingen av Trosopplæringskonferansen 2013, er det for tidlig å avsløre for mye av innholdet og bidragsyterne til årets konferanse.

På nettsiden www.trosopplæringskonferansen.no vil det fortløpende bli lagt ut ny informasjon.

Minneord – Marit Rypdal

Vi har opplevd det mange ganger: Kirken er full av forventningsfulle fireåringer og deres familier. For mange er dette første gang de er i kirken etter barnedåpen, og nå skal fireåringen selv gå fram i koret og få sin egen kirkebok.

Utdeling av fireårsbøker er et av de mest vellykkede trosopplæringstiltakene vi har i kirken. Fireårsboka skaper tilhørighet til kirken, fungerer som en bro mellom hjem og kirke, og gir videre den kristne tro og tradisjon til nye generasjoner på en genial måte – og dette kan vi takke Marit for!

Da vi fikk beskjeden om at Marit var død, reagerte vi både med sorg og takknemlighet. Sorg over at hun nå er borte, og takknemlighet for det hun har gjort for kirken og barna. Med sin praktiske sans gjorde hun teoriene om trosopplæringsfasene til noe praktisk og håndgripelig. Marit skrev den første fireårsboka og lanserte ideen om å dele denne ut til alle landets fireåringer. Og det virket!

Marit var ansatt som konsulent i IKO i perioden 1972-1986. Hun utviklet og skrev veiledninger for ledere i menigheter og organisasjoner og for foreldre, og holdt kurs og foredrag. Hun utviklet bøker og undervisningsmateriell for barn til opplæring i den kristne tro.

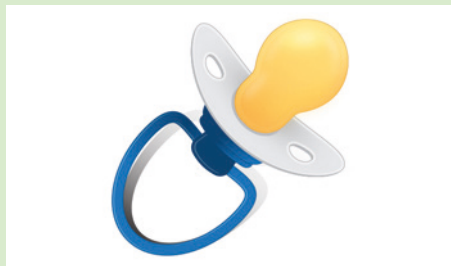
Marit visste at familiene trenger enkle bøker og annet materiell som kan bidra til at bibelfortellinger, sanger og enkle elementer fra liturgien blir kjent for barna og brukt i familien.

På vegne av oss på IKO og landets fireåringer, vil vi takke Marit for den innsatsen hun har lagt ned for god og framtidsrettet trosopplæring.

Haakon Korsgaard,
IKO – Kirkelig pedagogisk senter

TIL ETTERTANKE |

Alt er nær meg

Jeg var på skitur med Håvard på sju år. En knallflink skigutt som etter årets sesong var blitt en kløpper på å gå fiskebein i oppoverbakker. Denne dagen viste seg imidlertid å være en av de mer krevende skidagene til Håvard. Allerede etter ti minutter var han lei. Han fortalte meg at det var veldig kjedelig fordi han falt mer denne gangen enn han pleide. Jeg prøvde uten hell å avlede han, men det var Håvard selv som ut av ingenting fant et nytt, positivt tanke(ski)spor: – Mange tror at Kaptein Sabeltann er rik på gull og diamanter, men det er faktisk ikke sant, tante! Han er rik på smukker! Tenk så mange barn som har gitt han smukken sin!

Jeg kom på denne samtalen med Håvard da jeg leste boka *Alt er nær meg* som nylig er utgitt på IKO-Forlaget. En inspirerende og lettlest bok som med sine mange konkrete eksempler minner meg på «hvordan det hellige plutselig kan dukke opp, midt i det hverdagslige...» som det står på bokas bakside.

Som for eksempel på en skitur i påskesola. Sabeltann-universet ble dørråpneren for Håvard og meg til en lengre samtale om å ikke tro på alt vi hører, og om hvilke historier som er eventyr og hvilke som ikke er det. – At Jesus var død, men så ble levende igjen er jo rart, men det er i alle fall sant, forkynte Håvard mens han med ny energi fiskebeinet seg opp skibakken. Årets beste «Påskepreken» – langt fra kirka, men likevel så nær meg.

Tekst Magnhild Søsveen Eriksen,
rådgiver i IKO – Kirkelig pedagogisk senter
(for tiden i fødselspermisjon)

Takk, Birgitte!

Birgitte Lerheim har jobbet i halv stilling som faglig leder på IKO siden årsskiftet 2008/2009. Nå sier hun takk for seg, og går inn i full stilling som førsteamanuensis i religionspedagogikk ved Det teologiske fakultetet ved Universitetet i Oslo.

Tekst Turid K. Vevatne | **Foto** Roger Jensen

– Hva har vært det kjekkeste i løpet av disse fire årene, Birgitte?

– Å jobbe i et godt team med gode kolleger og under en romslig sjef. Og de gode fagdiskusjonene vi har hatt. Tre temaer som jeg synes har vært veldig viktige i disse diskusjonene er kirkens plan for trosopplæring, kirke/skole-samarbeid og RLEs plass i lærerutdanningen.

Birgitte pleier å si at hun både er fra Ålesund og St. Hanshaugen i Oslo.

– Jeg har bodd halve livet hvert sted og elsker begge steder. Jeg er vel en urban fjellgeit som er like glad i Cortado på Java som toppturer på Sunnmøre.

Birgitte fortsetter som redaktør i det religionsvitenskaplige tidsskriftet *Prismet* frem til jul.

– Hva utfordrer deg som redaktør av *Prismet*?

– Det å skaffe gode fagfeller som skal vurdere hver enkelt forskningsartikkel er en stor jobb, men også spennende fordi jeg har lært mye som forsker av å lese slike uttalelser. Gjennom *Prismet* holdes en kritisk og konstruktiv samtale om religionspedagogikk i kirke og skole varm. Som lærer på TF og sensor på MF og andre institusjoner ser jeg stadig hvordan tekstene vi gir ut blir lest og anvendt av de som skal bli lærere, prester eller kateketer. Det betyr at *Prismet* gjør IKO til en aktør i forsknings- og utdanningsfeltet. I min tid som redaktør har *Prismet* også fått publiseringsstøtte fra Norges forskningsråd, og vi glad for anerkjennelsen det gir.

Prismet 1, 2013 Årgang 64 er nå i salg Tittel: Barnehage – festivaler

- *Tilgivelse i barnehagen – et internasjonalt perspektiv* av Sissel Mørreaunet og Arve Gunnestad (Forskning)
- *Paidia og paideia. –barns lek og danning i lys av aristotelisk dydsetikk* av Ove Ronny Olsen Sæle (Forskning)
- *Religiøse festivaler og festivalreligion* av Irene Trysnes (Forskning)
- *Familiegudstjenesten som intergenerasjonell arena* av Aileen Zahl (Refleksjon)
- *Gud som legomann? Refleksjoner om bibelfortelling i trosopplæringen* av Anne Cathrine Owe (Refleksjon)

Bestill *Prismet*
(kr 130,-)

på ordre@iko.no

Abonnement:

Se www.iko.no/prismet
eller ring IKO på
22 59 53 00

VI TRENGER DIN STØTTE!

Å kommunisere økonomi er aldri lett. For hvis vi forteller at det går bra, ønsker vi selvfølgelig at giverne fortsatt holder fram i det gode løp. Forteller vi at det er motbakke, kan giverne ofte oppleve det som motløshet. Det perfekte balansepunkt ville altså være et sted midt imellom, men det er dessverre sjelden der man er.

IKO får som kjent ikke noe fast offentlig støtte. Vi lever av gode givere, prosjekter som er gode nok til å få støtte, kurs som er gode nok for deltakelse og betalingsvilje, og gode eiere som skyter inn et årlig bidrag.

En gave til IKO er en gave til kompetanseheving for de som driver trosopplæring i hjem, menighet og organisasjon. Men dypst sett er det en gave til våre barn og unge, så de kan få god kjennskap til kristen tro og tradisjon og ta med seg den kristne kulturarven til nye generasjoner. Vi håper vi klarer å levere en trygghet for at gaver til IKO er et viktig bidrag til dette.

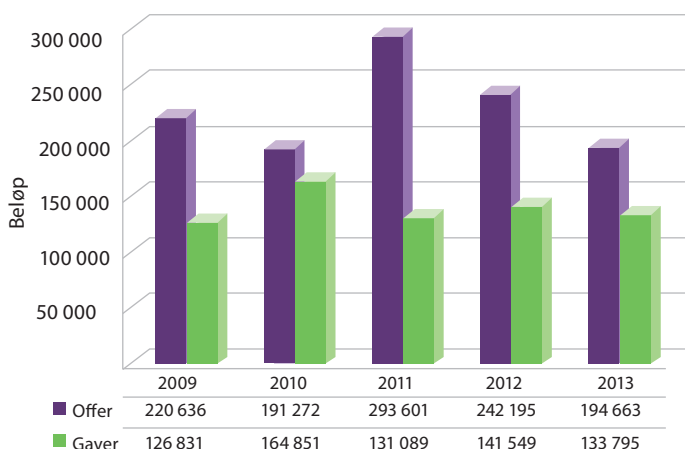
Regnskapet første kvartal viser dessverre en svak nedgang i gaveinntektene i forhold til samme tid i fjor. Nå er det fortsatt

tidlig på året og vanskelig å si hvordan året totalt vil se ut. Men ved utgangen av mars har vi fått ca 195 000 kr i offer og ca 134 000 kr i gaver. Målet for 2013 er til sammen kr 2 mill, så vi har et stykke fram dit. Derfor gjentar vi budskapet: Vi trenger din støtte!

Takk for at du støtter oss!

Haakon Korsgaard
Direktør

Offer og gaver per 1. kvartal 2013

Det
skjer

22. mai 2013

Menighetsfakultetet, Oslo

Prismetseminar: Hvordan foregår læring i Den norske kirke?

23.–24. mai 2013

IKO, Oslo

Inspirasjonssamling for åpne barnehager

30. mai 2013

IKO, Oslo

Fagdag: Med gudstjenesten i sentrum – samspill mellom gudstjenestereform og trosopplæring

2.–3. oktober 2013

St. Johannes kirke i Stavanger

Fra babysang til skolestart
-kurs i helhetlig trosopplæring 1–v6 år

Les mer om IKOs aktuelle kurs på www.iko.no

B

NORGE P.P. PORTO BETALT

Retur: IKO - Kirkerlig pedagogisk senter
Postboks 2623 St. Hanshaugen
0131 Oslo

BØKER, MUSIKK
OG FILM
RETT HJEM

SANG OG
MUSIKK

KVELDS-
BØNNER

BIBEL-
FORTELLINGER

DÅPSKLUBBEN

TRIPP TRAPP

www.tripptrapp-klubben.no

Ta kontakt med din
lokale menighet
eller IKO-Forlaget
E-post: ordre@iko.no
Tlf. 22 59 53 00

Til barn 0 - 12 år

Populær dåps gave